

یادداشت

روز صنعت ومعدن امسال!

لطفعلی بخشی • کارشناس اقتصادی

● شرایط دشوار فعلی بزرگ‌ترین فرصت کشور برای رهایی از اقتصاد تک‌محصولی و وابستگی به نفت است.روز صنعت و معدن چند روز دیگر فرا می‌رسد. طبق معمول هرساله مراسمی و بزرگداشتی و دادن چند لوح به چند صنعتگر و معدنکار و تمام! اما امسال کشور در وضعیت ویژه‌ای قرار دارد که با همه سال‌های گذشته متفاوت است: تحریم‌های فراگیر، مشکلات و محدودیت‌های متعددی را در سر راه صادرات و واردات کشور قرار داده است. تحریم‌های نفت درآمدهای ارزی کشور را به شدت کاهش داده است. بسیاری از کالاها و ماشین‌آلات مورد نیاز مردم و کشور به‌دلیل تحریم‌ها امکان واردات ندارند و اگر تحریم‌ها هم نباشند با این قیمت‌های ارز، خرید آنها توجیه اقتصادی ندارد. کاهش ارزش پول ملی روند تومی درآوردی را به افشار متوسط و پایین جامعه تحمیل می‌کند. گرفتاری‌های ناشی از دولت بزرگ و حجیم و مشکلات ناشی از محیط کسب‌وکار، کوری فعالان اقتصادی را می‌فشارد و بسیاری مشکلات دیگر با این همه مشکل و دشواری، بزرگداشت روز صنعت و معدن به چه کاری می‌آید؟ دست بر قضا، بزرگداشت روز صنعت و معدن امسال می‌تواند متفاوت و راهگشا باشد.با توجه به اوضاع بین‌المللی و مواضع مسئولان، چشم‌انداز امیدوارکننده‌ای برای رفع مشکلات وجود ندارد و به نظر نمی‌رسد که در کوتاه‌مدت از حجم آنها کاسته شود. از سوی دیگر با توجه به روند بین‌المللی که دوستان و دشمنان ما جای نفت ایران را در بازارهای بین‌المللی پر کرده‌اند و روند نزولی قیمت نفت، چشم‌انداز مثبتی برای افزایش درآمدهای نفتی و ارزی در کوتاه‌مدت و میان‌مدت موجود نیست و به نظر می‌رسد درآمد نفت نقش همیشگی خود را در تأمین بودجه کشور برای همیشه از دست داده است که از یک دیدگاه جای خوشحالی دارد. صادرات محصولات کشاورزی و مواد غذایی نیز با توجه به چشم‌انداز اقلیمی کشور برای آینده، نمی‌تواند درآمد ارزی قابل‌انگیزی برای کشور فراهم کند. درآمد ارزی خدمات نیز با توجه به تحریم‌ها و عدم ارتباط و عقب‌ماندگی ما از جهان نمی‌تواند امیدبخش باشد. بنابراین صنعت و معدن واقعی‌ترین چشم‌انداز کشور برای تأمین نیازهای داخلی و کسب درآمد ارزی است. به‌خصوص آنکه صنعت و معدن از کمترین سهم کشور، به نسبت سایر بخش‌ها، آسیب کمتری دیده است.اما صنعت و معدن کشور نیز در چنبره مشکلات گرفتار است. اگر عزمی باشد صنعت و معدن می‌تواند در سخت‌ترین شرایط، بخش بزرگی از نیازهای مردم و صنعت کشور را تأمین کند و با صادرات محصولات صنعتی و معدنی، درآمد ارزی نیز برای کشور کسب کند. برای اولین بار در کشور، به‌دلیل محدودیت‌های فروش نفت و تحریم‌ها، دولت مجبور خواهد بود از واردات چشم ببوشد و به صنایع داخلی چشم بدوزد. به‌علاوه محدودیت‌های ارزی و تحریم‌ها راه واردات بسیاری از کالاها و ماشین‌آلات را به کشور بسته است. مانعانه صنعت کشور با وجود توان و امکانات بسیار بالا، کمتر عوارض دولت‌مردان ما بوده است. اینک صنایع داخلی که همیشه به‌دلیل قیمت‌های ارز و رانت‌های آن، در مقابل واردات و واردکنندگان بازنده بوده‌اند، فرصت بی‌بدیلی برای اظهار وجود خواهند یافت. روز صنعت و معدن امسال می‌تواند آغازگر دوران جدیدی در صنعت و معدن کشور باشد. برای اینکه صنعت و معدن، به‌عنوان تنها شانس اقتصاد کشور برای تأمین نیازهای داخلی و صادرات، بتواند در این برهه حساس به‌طور مطلوب ابفای نقش کند، لازم است: گام‌های اساسی در بهبود محیط کسب‌وکار کشور و اجرائی‌کردن قانون مربوطه بر داشته شود. تقبیل و حذف مجوزهای غیرضروری دولتی و ادغام امور مجوزها در یک سازمان، کاهش مالیات تولیدکنندگان، اجازه تطبیق قیمت کالاها و خدمات با توجه به قیمت‌های جاری اقلام تولیدی، نهاده‌ها، مواد اولیه و دست‌مزد‌ها، فراهم‌کردن زمینه رقابت سالم بین تولیدکنندگان داخلی، تخصیص‌ندادن هیچ گونه ارز ترجیحی به صنعت و معدن، تسهیل شرایط خرید و مصرف کالاهای داخلی، اتخاذ سیاست‌های تعاملی با جهان و به‌خصوص کشورهای همسایه برای زمینه‌سازی جهت صادرات کالاهای ایرانی. بگوئیم روز صنعت و معدن امسال را به آغاز راه و نگاهی‌نو به صنعت و معدن کشور تبدیل کنیم و زمینه را برای فعالیت‌کننده صنعتگران دولتی و معادن بزرگ و کوچک کشور بیش از پیش فراهم کنیم. اگر زمینه‌های لازم برای فعالیت‌های صنعت و معدن کشور آماده شود، این دو بخش با توان و رشد بالقوه خود می‌توانند رشد اقتصادی منفی کشور را کاهش داده و به رشد مثبت تبدیل کنند. بخش بزرگی از نیازهای مردم و صنایع داخلی را تأمین کنند. زمینه صادرات گسترده کالاهای معدنی و صنعتی کشور، به‌خصوص به کشورهای همسایه را فراهم و از ایجاد بی‌کاری گسترده در نیروی کار کشور پیشگیری کنند. مسئولان کشور بداندن تنها شانس عبور کشور از این گردنه سخت میدان‌دادن و اکتا به صنعت و معدن است. صنعتگران داخلی نیز با نگرش به قیمت‌های ارز و تحریم‌ها، بهترین فرصت و موقعیت را برای خدمت به کشور و مردم و جانداختن کالاهای ساخت داخل خواهند داشت و با توجه به امکان‌نداشتن واردات در بسیاری زمینه‌ها، امکان رشد و شکوفایی توان و استعداد‌های داخلی فراهم خواهد بود.

لیلا مرگن: محاسبات اقتصادی در تصمیم‌سازی برای اجرای پروژه‌های آب و حتی نحوه اجرا و واگذاری این طرح‌ها به پیمان‌کاران، همواره بحث‌برانگیز بوده است. بسیاری از پیمان‌کاران بخش خصوصی اجرای طرح برای وزارت نیرو را فاقد صرفه اقتصادی اعلام می‌کنند اما در چنین شرایطی، شاهد هستیم حتی طرح‌های کوچک آبی هم به قرارگاه ثامن سپاه یا آستان قدس رضوی واگذار می‌شود. همچنان پروژه‌های متعدد برای آب سطحی تعریف می‌شود و همان‌هایی که به‌شدت مایل به اجرای پروژه‌های این حوزه هستند، به سراغ آب زیرزمینی -که در مرز بحران قرار دارد- نمی‌روند. این در حالی است که نیمی از آب کشور از طریق منابع استراتژیک زیرزمینی تأمین می‌شود. اینکه فرایند تعریف پروژه در وزارت نیرو چگونه است، شاید بتواند روشن کند که چرا مدیریت منابع آب ایران، مسیر فعلی را طی می‌کند. به همین دلیل، گفت‌وویی با علیرضا دانایی، معاون سابق برنامه‌ریزی و اقتصادی وزارت نیرو، انجام دادیم. به اعتقاد او، به دلیل آنکه پروژه‌های وزارت نیرو همچنان بر سه محور مشاور، پیمان‌کار و کارفرما که شیوه‌ای قدیمی است تعریف و اجرا می‌شود، برخی مشکلات بروز کرده است. دانایی واگذاری پروژه‌های کلان به سپاه را به دلیل مجهزبودن این مجموعه، امری اجتناب‌ناپذیر توصیف می‌کند اما واگذاری پروژه‌های کوچک را غیراقتصادی و فاقد منطق درست می‌داند. به اعتقاد دانایی، گاهی علامت‌های اشتباهی که به مدیران داده می‌شود، سبب شده است کمتر به منابع آب زیرزمینی توجه شود.
مشروح گفت‌وگو با علیرضا دانایی، معاون برنامه‌ریزی و اقتصاد وزارت نیرو، را در ادامه بخوانید.

❧ پروژه‌های وزارت نیرو بر اساس یک نقشه راه مناسب و درست طراحی شده‌اند؟
روند اجرای پروژه‌های کشور شاید نیم قرن پیش شروع شده است. سبک اجرای پروژه‌ها با علم نیم قرن پیش و وقتی D&R در ایران مطالعات جامع انجام داده است و بعد الگوهایی برای اجرای پروژه‌ها طراحی ساخته شده، خوب بوده است. این مفاهیم با علم آن روز درست بوده است اما مفاهیم آن زمان این بوده که طرح‌های عمرانی را باید دولت بر اساس اجرای سه‌مؤلفه‌ای انجام دهد؛ یعنی سه مؤلفه کارفرما، مشاور و پیمان‌کار پروژه‌ها را اجرا می‌کردند. روش برگزاری مناقصات در آن زمان بسیار دقیق بوده است. دستورالعمل‌هایی که آن دوره در سازمان برنامه و بودجه متولد شده، خیلی درست بوده است. طرح‌هایی که تعریف می‌شده است، بنا بود بر اساس یک آمایش سرزمین اجرائی شود. مطالعات طرح جامع در آن زمان صورت گرفته بود. پس شروع رویه ساخت طرح‌های عمرانی در کشور درست بوده است.

❧ حساب‌شده‌ترین سدهای ما هم قبل از انقلاب رقم خورده است؟
اشتباهاتی داشته است. اگر امروز به ما این فرصت را بدهند، ما اجرای پروژه‌ها را از بالادست شروع می‌کنیم. این دوره به دلیل نوع تفکر از پایین‌دست شروع می‌شود. شاید اگر از بالادست شروع می‌کردیم، بهتر بود. الان که در بالادست پروژه اجرا می‌شود، تعارضات شروع می‌شود. قبل از انقلاب به جای اینکه سد در را بسازند باید بالادست را می‌ساختند. اینکه من می‌گویم باید با نگاه جامع کار انجام می‌شد یعنی اینکه اول باید آبخیزداری انجام می‌شد. دوم باید سدهای کوچک بالادستی را می‌ساختند. آخر سد سد را با این ابعاد احداث می‌کردند. البته این نقدها با علم فعلی انجام می‌شود وگرنه کارهای قبلی در زمان خودش درست بوده است. سدی مثل لتیان سفیدرود یا کرج طرح‌های خوبی بوده است و بعد از نیم قرن هنوز از آنها استفاده می‌کنیم. در بحث‌های طراحی و ساخت سازه‌های بزرگ آبی همواره باید نگران این باشیم که ایاداتی هم ممکن است داشته باشند. حتی بزرگ‌ترین مشاور‌های دنیا هم ممکن است اشتباه کنند. شما در سد لار می‌بینید طراحی روی تشکیلات کارست است که فرار آب شدیدی دارد. در حالی که بزرگ‌ترین مشاوران دنیا کار مطالعه این سد را انجام دادند.

❧ چرا در آن زمان طراحی به نحو بدی که کار ساخته می‌شد؟
این برای من روشن نیست. برای خود من هم سؤال است که چرا نیامدیم با علم آن زمان حوضه ابریز را ببینیم حوضه ابریز دز از سیمیره و کشکان شروع می‌شد. چرا اول آبخیزداری نکردیم و کار چه‌دامی سدهای کوچک که باعث حرکت رسوب نمی‌شود را احداث کنیم و در مرحله سوم سدهای با ارتفاع متوسط و در نهایت سدهای بزرگ را احداث کنیم. اگر با این رویه می‌رفتیم، امروز در سد در ۸۰ متر رسوبات جمع نمی‌شد. یک مهم کشاورزی ما شسته نمی‌شد و به سمت پایین نمی‌آمد. اگر بخوایم به سبکی که شروع شده است ابراد بگیریم، این آسیب به طرح‌ها جامع دیده نشده است. در حوضه ابریز بخش‌هایی را خوب کار کردیم مثلاً در خوزستان سد و برق و کشاورزی پایین‌دست را دیدیم ولی اصلاً توجه به بالادست نشده است. شرایط روزبه‌روز تغییر می‌کند. امروز سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی را داریم. مشارکت بخش خصوصی بحث مهمی است. امروز مشارکت‌های بخش خصوصی و تعاونی بحث جدیدی است و شاید عمرش ۲۰ سال بیشتر نیست؛ اما ما هنوز همان رویه ۵۰ سال پیش را داریم. به‌طور خلاصه باید بگویم که ۵۰ سال قبل ما رویه‌ای براساس سه محور پیمانکار، مشاور و کارفرما در کشور تعریف کردیم و امروز هنوز همان رویه را انجام می‌دهیم. درصورتی‌که این رویه در

اقتصاد

در گفت‌وگو با معاون سابق برنامه‌ریزی و اقتصادی وزارت نیرو مطرح شد

واگذاری پروژه‌های غیراقتصادی به سپاه

عکس: منصور حسینی/سینما

است که بخش خصوصی قوی داشته باشیم. اگر این رویه را عوض کنیم، شاید مثل خیلی دیگر از کشورهای دنیا بخش خصوصی ما شکل بگیرد. البته منظورم کشورهای خیلی توسعه‌یافته نیست. اجرای پروژه‌های عمرانی در کشور اقتصادی نیست. بخش خصوصی نقش مهمی ایفا نمی‌کند و درصد کمی از قوانین مربوط به توانمندسازی بخش خصوصی اجرا شده است و ما مقررات دیگر را متناسب با آن تغییر نداده‌ایم. کسی حاضر به سرمایه‌گذاری در بخش آب می‌شود اما وقتی می‌بیند که آب را باید در اختیار کشاوران که حقابه‌بر هستند، بگذارد که قیمت نازلی می‌دهند، مدل اقتصادی‌اش جواب نمی‌دهد. در نتیجه هیچ‌وقت وارد اجرای این پروژه نمی‌شود و پولش را جایی صرف می‌کند که به بازگشت سرمایه آن اطمینان داشته باشد.

❧ در نگاه جامعی که گفتید، به نظر می‌رسد اقتصاد یک بخش آن باشد اما در قوانین اصلاً به جامعیت مسائل توجه نداشته‌ایم. مثلاً در طراحی‌ها آبخیزداری را ندیده‌ایم. بعد در قانون برنامه پنجم اجازه می‌دهند که تأمین آب شرب از بندهای آبخیزداری انجام شود. قانون برنامه ششم اجازه می‌دهد برای کشاورزی هم از بندهای آبخیزداری برداشت آب انجام شود. از آنجا که در طراحی‌ها آبخیزداری و برداشت‌های آب از این طریق لحاظ نشده است، سدها بر نمی‌شوند. بی‌توجهی به نگاه جامع در قانون‌گذاری چه مشکلات دیگری برای ما ایجاد می‌کند؟

درست می‌گوئید، ما قوانین متعارض بسیار داریم. از یک طرف می‌گوئیم باید در مصرف آب زیرزمینی صرفه‌جویی کنید. از سوی دیگر حق نظارت بر چاه‌های کشاورزی را از وزارت نیرو می‌گیریم و آن ارتباط قطع می‌شود. از یک‌سو ممکن است یک قانونی داشته باشیم که اجازه می‌دهد بدون محدودیت آب در اختیار کشاورز باشد. از سوی دیگر قانون بهره‌وری آب کشاورزی را داریم. این‌هم یکی از مشکلات کشور است. ما قوانینی داریم که اینها باهم تعارض دارند و همدیگر را تقویت نمی‌کنند. بنابراین باید در کشور تنقیح قوانین انجام شود. برای پروژه عمرانی را باید برای مردم مطالعات غیرسازهای به ما بدهید، موافقت نمی‌شود. دلایلش هم این است که می‌توانند میلگرد و ارتقا و... را اندازه بگیرند اما برای کارهای غیرسازهای مقیاسی برای سنجش ندارند.

❧ بخش‌های اجتماعی می‌توانند امنیت ملی را به خطر بیندازند اما چون مقیاس برای سنجش آن نداریم، به آن توجه نمی‌دهیم؟
این را از من نباید پرسید. این را باید از دستگاه متولی ببرید. مجبورم بگویم سال ۹۲ که سرپرست معاونت آب بودم؛ دوره وزارت آقای چیت‌چیان، برای اینکه بتوانیم ۷۰ میلیارد تومان اعتبار برای کار غیرسازهای بگیریم که در مقابل هزار میلیارد تومان اعتبار برای کارهای خیلی کم بود، مجبور به یک جنگ طولانی شدیم. عملاً بعد از اینکه با این رقم موافقت شد، در زمان تخصیص فقط ۱۰ درصد اعتبارات به کارهای غیرسازهای تزییق شد. این نگاه در وزارت نیرو و دولت شکل نگرفته است. هنوز فاز یک آن امام جمعه بگیرد یک مقامات محلی و مردم، برایشان مهم است که اینجا دیوار و کانالی باشد که ببیند ولی این مردم حسی از این ندارند که زیر زمین چه اتفاقی می‌افتد و چاه‌هایی که می‌زیم بعدش چه اتفاقی می‌افتد. اگر بودجه ۹۸ را نگاه کنید، همواره اسم مجموعه

طرح‌های مشخص در آن قابل مشاهده است. ما باید ساختار را به‌هم بریزیم. مادامی که این ساختار هست یک‌سری پیمانکار هستند و علاقه‌مندند که کار داشته باشند. ۵۰ تا ۶۰ هزار نفر هم آنجا نان می‌خورند. عده‌ای هم ممکن است مجموعه غیردولتی باشند. آنها هم یک‌سری ماشین‌آلات دارند. یک عده مشاور هم هستند که باید کار تولید کنند. درست و غلط می‌روند که کار تولید می‌کنند. در یکی از بازدیدهایی که از طرح‌هاییان در زمان مسئولیت داشتم، سه نماینده مجلس و استاندار همراه بودند. مشاوری اصرار داشت فلان طرح را همین امروز باید در فلان جا تصویب کنید. نماینده‌ها که موافق بودند. استاندار هم حتماً تأیید می‌کرد. خیلی فشار روی من زیاد بود. دیدم جای نفس‌کشیدن نیست. هنوز فاز یک آن طرح شروع نشده بود و می‌فکندت این طرح منعقدت دارد. من اعلام کردم به مدیرعامل شرکت مشاور که چرا شما این کار را انجام نمی‌دهید؟ ما به شما از محل صندوق توسعه پول می‌دهیم این طرح را بسازید. منافع زیاد آن هم مال شما و بعد این عدد را پس بدهید. با این پیشنهاد من تمام بحث‌ها به پایان رسید.

است. اینکه می‌گویم از بالادست اگر شروع می‌کردیم، می‌توانستیم بهتر عمل کنیم. یک جلوه‌اش همین است. به‌درستی پیش‌بینی شده است که سدی باید ساخته شود ولی بالادست کرخه چه کارهایی باید می‌کردیم؟ آن کار‌ها را انجام ندادیم. به‌این‌ترتیب جامع‌نگری به‌درستی اتفاق نیفتاده است.

❧ در طرح‌های وزارت نیرو به تغذیه آب زیرزمینی توجهی شده است؟ اگر به این مسئله توجه شده است، چرا وضعیت آب زیرزمینی تا این حد نامناسب است؟ همه چیز را نمی‌شود به گردن بخش کشاورزی انداخت؛ زیرا با سدسازی روی رودخانه‌ها تغذیه سفره‌های زیرزمینی از طریق رودخانه‌ها قطع یا کمتر شده است.

انحرافی که اتفاق افتاده این است که مدیریت آب در برهه‌هایی مأموریت اصلی خود را احداث سازه‌ها دانسته است. این است که می‌گوئیم نگاه سازه‌ای در یک دوره غالب بوده است. بعد از جنگ دوره‌ای شتاب‌زده طرح‌های بزرگ آب را شروع کردیم. مدیران آب ما مدیران سازه‌ها بودند. اگر شما مثلاً بررسی کنید، در یک دوره ۲۰ تا ۳۰ ساله تمایل به این بوده که مدیر فلان طرح را به‌سرعت تمام کند و توجه به بخشی که

شما اشاره می‌کنید، کمتر بوده است. ما به مأموران خود علامت می‌دهیم. اگر نگاه می‌کنید، می‌بینید در دهه ۷۰ (البته الان وضع بهتر شده است) ۹۰ درصد اعتبارات خود را در مدیریت آب برای امورات سازه‌ای می‌گذاشتیم و برای حفاظت از آب زیرزمینی تخصیص نداشتیم. برای حفاظت از رودخانه عددی نمی‌دیدیم. اینجا بحث وزارت نیرو نیست. برخی می‌گویند فلان طرح خوب بوده یا بد بوده است. من می‌گویم ببینید چه کسی به این طرح علامت می‌دهد. شما کتاب قانون، حتی قوانین اخیر را هم باز کنید، مثلاً برای فلان طرح ۲۰۰ میلیارد تومان اعتبار در نظر گرفته شده است و کل آب‌های زیرزمینی ۱۰ میلیارد تومان اعتبار داشته است. تازه همان ۱۰ میلیارد اعتبار هم اگر پول نباشد اختصاص نمی‌یابد. با این رفتارها به کسی که به‌عنوان مدیر آب گمارده‌اید، علامت می‌دهد که آب زیرزمینی مهم نیست و پروژه‌های آب سطحی مهم است.

❧ چرا علامت اشتباه می‌دهیم؟ ما دقیقاً ۵۰ درصد آب موردنیاز را از زیر زمین تأمین می‌کنیم و ۵۰ درصد آن را از آب سطحی، چرا آب سطحی برای مدیران مهم‌تر است؟

این را تقریباً فکتم. وقتی شما کتاب بودجه را ورق می‌زنید که در مجلس تصویب شده است، می‌بینید که در دهه ۸۰، حتی بدون پیشنهاد وزارت نیرو و بدون اینکه برخی طرح‌ها تصویب شده باشد، فصلی باز می‌شود و آنجا ۱۲۰ طرح سازه‌ای بدون اینکه مراحل مطالعات یک را طی کرده باشند، فهرست می‌شود. ما در جامعه‌ای زندگی می‌کنیم که اگر ابتکارات خاصی برای حفاظت از آب زیرزمینی داشته باشید یا روش آبیاری‌تان را اصلاح کنید یا قرضاً روش استفاده از آب شهری را اصلاح بکنید، کسی برای اینها شما را حمایت نمی‌کند.

❧ کدام جاذبه باعث می‌شود که برای حفاظت از آب زیرزمینی شما را تشویق کنند اما ۱۲۰ پروژه آب سطحی در فصل بودجه وزارت نیرو قرار داده شود؟
قطعاً شما بهتر می‌دانید. چون من اینها را از شما نمی‌گرفتم. آنجا که روستایی‌ها بریدن دریا می‌طرح می‌کردیم که می‌تواند در رأی برای نماینده مجلس ارزش ایجاد کند یا یک مدیر محلی ما را پشت وپرتین بیاورد، طبعاً آنجا جاذبه بیشتر است. ما این علامت را دادیم. شما در آب زیرزمینی فعالیت گستره بکنید، کمتر آن واحد ممکن است تشویق شود یا به آن اعتبار بدهند. کمتر ممکن است مدیران قوی را به آن سازمان بدهند. ولی واحدی که مثلاً سه بزرگ را می‌سازد، پشت وپرتین شماسست. به آن علامت می‌دهید. امکانات می‌دهید. در قانون جایگاهی دارد. هر کسی می‌خواهد بازدید برود، او را بالای سر این پروژه می‌برید. تا به حال شده کسی را به بیابانی ببرید و اعلام کنید که زیر این بیابان آب‌قویی هست و این آب‌رفت باید ادامه است. تأسیسات بزرگ از شماست است، نمی‌خواهم آن را نفی کنم اما هرگز ما اعتباری برای مطالعات عشایری که آنجا زندگی می‌کنند، تخصیص ندادیم. مثلاً وقتی در سازمان برنامه و بودجه دفاع می‌کنید که اگر می‌خواهیم این کار را درست انجام دهیم، ۱۰۰ درصد اعتبار یک پروژه عمرانی را باید برای مردم مطالعات غیرسازهای به ما بدهید، موافقت نمی‌شود. دلایلش هم این است که می‌توانند میلگرد و ارتقا و... را اندازه بگیرند اما برای کارهای غیرسازهای مقیاسی برای سنجش ندارند.

❧ بخش‌های اجتماعی می‌توانند امنیت ملی را به خطر بیندازند اما چون مقیاس برای سنجش آن نداریم، به آن توجه نمی‌دهیم؟

این را از من نباید پرسید. این را باید از دستگاه متولی ببرید. مجبورم بگویم سال ۹۲ که سرپرست معاونت آب بودم؛ دوره وزارت آقای چیت‌چیان، برای اینکه بتوانیم ۷۰ میلیارد تومان اعتبار برای کار غیرسازهای بگیریم که در مقابل هزار میلیارد تومان اعتبار برای کارهای خیلی کم بود، مجبور به یک جنگ طولانی شدیم. عملاً بعد از اینکه با این رقم موافقت شد، در زمان تخصیص فقط ۱۰ درصد اعتبارات به کارهای غیرسازهای تزیریق شد. این نگاه در وزارت نیرو و دولت شکل نگرفته است. هنوز فاز یک آن امام جمعه بگیرد یک مقامات محلی و مردم، برایشان مهم است که اینجا دیوار و کانالی باشد که ببیند ولی این مردم حسی از این ندارند که زیر زمین چه اتفاقی می‌افتد و چاه‌هایی که می‌زیم بعدش چه اتفاقی می‌افتد. اگر بودجه ۹۸ را نگاه کنید، همواره اسم مجموعه طرح‌های مشخص در آن قابل مشاهده است. ما باید ساختار را به‌هم بریزیم. مادامی که این ساختار هست یک‌سری پیمانکار هستند و علاقه‌مندند که کار داشته باشند. ۵۰ تا ۶۰ هزار نفر هم آنجا نان می‌خورند. عده‌ای هم ممکن است مجموعه غیردولتی باشند. آنها هم یک‌سری ماشین‌آلات دارند. یک عده مشاور هم هستند که باید کار تولید کنند. درست و غلط می‌روند که کار تولید می‌کنند. در یکی از بازدیدهایی که از طرح‌هاییان در زمان مسئولیت داشتم، سه نماینده مجلس و استاندار همراه بودند. مشاوری اصرار داشت فلان طرح را همین امروز باید در فلان جا تصویب کنید. نماینده‌ها که موافق بودند. استاندار هم حتماً تأیید می‌کرد. خیلی فشار روی من زیاد بود. دیدم جای نفس‌کشیدن نیست. هنوز فاز یک آن طرح شروع نشده بود و می‌فکندت این طرح منعقدت دارد. من اعلام کردم به مدیرعامل شرکت مشاور که چرا شما این کار را انجام نمی‌دهید؟ ما به شما از محل صندوق توسعه پول می‌دهیم این طرح را بسازید. منافع زیاد آن هم مال شما و بعد این عدد را پس بدهید. با این پیشنهاد من تمام بحث‌ها به پایان رسید.

ادامه در صفحه ۶

خبر

بانک مرکزی ۴۲۰۰ میلیارد تومان مالیات پرداخت کرد

● سرپرست سابق سازمان امور مالیاتی از پرداخت ۴۲۰۰ میلیارد تومان مالیات علی‌الحساب ازسوی بانک مرکزی در طول سال گذشته خبر داد.محمداقاسم پناهی، سرپرست سابق سازمان امور مالیاتی، در گفت‌وگو با فارس، در پاسخ به این سؤال که میزان مالیات اخذشده از بانک مرکزی برای عملکرد سال ۹۷ چقدر بوده است، اظهار کرد: طبق قانون بوده حدود ۴۲۰۰ میلیارد تومان مالیات علی‌الحساب بود که باید پرداخت می‌کرد و مازاد بر آن مالیات معوقه این بانک بوده است.او در پاسخ به این سؤال که آیا این مالیات در اسفند ماه پرداخت شده است، گفت: خیر، بانک مرکزی بخشی از مالیات را در طول سال پرداخت کرد و بخشی را نیز در روزهای پایانی سال پرداخت کرد.طبق قانون بودجه برای اشخاص حقوقی دولتی براساس پیش‌بینی اولیه بودجه مالیات آن محاسبه و هر ماه علی‌الحساب به‌صورت یک‌دوازدهم در طول سال دریافت می‌شود و پس از بررسی صورت‌های مالی مابه‌التفاوت تادیه می‌شود. بانک مرکزی به عنوان یک شرکت در چارچوب قانون باید به‌صورت علی‌الحساب مالیات پرداخت می‌کرد و این کار در سال گذشته انجام شد.

کالاهای وارداتی بدون دریافت گواهی مبدأ ترخیص می‌شوند

● معاون فنی گمرک در نامه‌ای به وزارت امور اقتصادی و دارایی از موافقت گمرک با ترخیص کالاهای وارداتی بدون دریافت گواهی مبدأ و با رعایت مقررات مربوطه خبر داد.به گزارش گمرک ایران، مهرداد جمال‌ارونقی در گفت: وفق مفاد ماده ۵۸ آیین‌نامه اجرایی قانون امور گمرکی، اصل گواهی مبدأ باید به اظهارنامه ضمیمه و به گمرک ارائه شود.معاون فنی و امور گمرکی گمرک ایران افزود: با وجود این، در مواردی که کشور سازنده کالا احراز شده و محصول کشورهای ممنوع‌المعامله نبوده و مشمول تعرفه‌های ترجیحی و محدودیت‌های صادراتی نشده و مشخص‌شده گمرک ایران ارائه گواهی مبدأ ضروری نبوده و با توجه به شرایط حاضر از جمله تحریم‌های اقتصادی، گمرکات اجرایی نیز مستند به تیصره دو ماده ۵۸ آیین‌نامه اجرایی قانون امور گمرکی نسبت به موارد اقدام می‌کنند و مشکلی از این نظر مشاهده نمی‌شود.گفتنی است، چندی پیش تاجار کشور در نامه‌ای به معاون اول رئیس‌جمهور، حذف گواهی مبدأ از مجموعه اسناد مورد تقاضای گمرک برای واردات کالا را خواستار شده بودند که در نهایت مورد موافقت او قرار گرفت.

قیمت سکه طرح جدید دیروز به ۴میلیون و ۴۵۰هزار تومان رسید

● قیمت سکه بهار آزادی طرح جدید در جریان معاملات بازار آزاد تهران، روز گذشته به چهار میلیون و ۴۵۰ هزار تومان رسید.به گزارش مهر، در جریان معاملات بازار آزاد تهران، قیمت سکه طرح جدید، ۲۰ خرداد ۹۸، به چهار میلیون و ۴۵۰ هزار تومان رسید. همچنین هر قطعه سکه تمام بهار آزادی طرح قدیم چهار میلیون و ۳۵۰ هزار تومان، نیم‌سکه دو میلیون و ۴۲۰ هزار تومان، ربع سکه یک میلیون و ۶۲۰ هزار تومان و سکه یک‌گرمی ۹۸۰ هزار تومان است.هر اونس طلا در بازارهای جهانی ۱۳۲۷ دلار و ۵۷ سنت و هر گرم طلا ۱۸۵۱ عیار نیز ۴۰۸ هزار و ۳۷۳ تومان است.

تورم تولیدکننده از ۴۷درصد عبور کرد

● شاخص قیمت تولیدکننده در سال ۱۳۹۷ با ۴۷.۵ درصد افزایش نسبت به سال ۱۳۹۶ به عدد ۳۴۷.۲ رسید.به گزارش مهر، شاخص قیمت تولیدکننده در سال ۱۳۹۷، با ۴۷.۵ درصد افزایش نسبت به سال ۱۳۹۶، به عدد ۳۴۷.۲ رسید. این شاخص در سال ۱۳۹۶ عدد ۲۳۶.۴ بوده و نسبت به سال ۱۳۹۵، ۱۲.۹ درصد افزایش یافته بود. این شاخص در تمام فصل‌های سال مورد بررسی (۱۳۹۶) نسبت به فصل قبل از خود با افزایش مواجه بوده است. بیشترین افزایش این شاخص در فصل پاییز با ۱۸.۶ درصد نسبت به فصل قبل به وقوع پیوسته است.

بازتاب

انتشار منظم اطلاعات حقوق و مزایای کارکنان ومدیران وزارتخانه در سامانه

● وزارت امور اقتصادی و دارایی در واکنش به مطلب منتشرشده در روزنامه «شرق»، در اطلاعیه‌ای، از انتشار منظم کلیه پرداخت‌ها به مدیران و کارکنان خود در سامانه سازمان امور اداری و استخدامی کشور خبر داد.به گزارش شادا، در این اطلاعیه که در پاسخ به مطلب روزنامه «شرق» تحت عنوان «نمی‌گوئیم چقدر حقوق می‌گیریم» منتشر شده، آمده است: اداره کل امور مالی وزارت امور اقتصادی و دارایی در راستای ماده ۲۹ قانون برنامه ششم توسعه، هر‌ما، اطلاعات مربوط به کلیه پرداخت‌ها به کارکنان مشمول وزارت متبوع را در سامانه ثبت حقوق و مزایای کارکنان دولت، سازمان امور اداری و استخدامی کشور بارگذاری کرده است.